

Motion

1977/78:1116

av **Margareta Andrén och Marianne Karlsson**
om ökade medel ur kyrkofonden för avlönande av präster m. fl.
inom "turistkyrkan"

1,1–1,3 miljoner svenskar beräknas årligen resa med charterresor till utlandet. Det är också troligt att detta antal kommer att öka bl. a. på grund av införandet av den femte semesterveckan. De vanligaste semestermålen är fortfarande Medelhavsländerna.

Resebyråfolk har konstaterat ett intresse och även en uttalad önskan hos många om att få kontakt med svenska kyrkan på våra turistorter. Det visar sig också genom ett stort deltagarantal i gudstjänsterna men dessutom i ett ökat behov av sociala, rådgivande och själavårdande insatser. Likaså har sjukbesöken, som utförts av de olika kyrkliga befattningshavarna, varit mycket betydelsefulla. Enbart i Las Palmas gjordes 1 130 sådana sjukbesök under 1976. Även efterfrågan på kyrkliga förrättningar – främst jordfästningar – har växt i takt med det ökande resandet.

De turistorter där svenska kyrkan i dag gör en synnerligen värdefull insats är – förutom där sjömanskyrkorna finns – Las Palmas, Rhodos, Aten, Madeira, Malaga, Palma och Teneriffa. Förutom att verksamheten på dessa orter borde förstärkas är det dessutom angeläget att någon kyrklig/diakonal verksamhet också kommer till stånd på en del andra större turistorter som t. ex. Kreta, Alicante och Tunisien.

För att ytterligare belysa omfattningen av "turistkyrkans" arbete kan nämnas att på Gran Canaria under 1976 har hållits 80 gudstjänster med över 9 000 deltagare samt dessutom trivselkvällar och Öppet hus med ungefär lika många besökare. En grupp människor som man också måste känna ett speciellt ansvar för i det här sammanhanget är den relativt stora och växande grupp svenska pensionärer som är mer eller mindre fast boende på flera av dessa olika turistorter.

För verksamheten på ovan nämnda turistorter utgår lönebidrag från kyrkofonden endast i ett par fall till prästlöner, nämligen där vederbörande också är sjömanspräst. På de andra orterna tjänstgör i allmänhet pensionerade präster och då utan lön. De erhåller däremot fri bostad och något mindre traktamente. Övriga kostnader för annan personal och de olika aktiviteterna bestrides av en rikskollekt och andra gävmedel.

Funnes ytterligare finansieringsmöjligheter skulle "turistkyrkan" kunna utöka sin kyrkliga, sociala och kurativa verksamhet, vilket skulle vara till stor nytta för de svenska turister som inte sällan behöver både råd och hjälp.

Kyrkomötet har också i en hemställan till regeringen förutsatt att finansieringsfrågan kommer att visas stor uppmärksamhet, då en välbehövlig

utökad verksamhet knappast kan drivas med enbart gåvor och kollekter. Möjligheten för "turistkyrkan" att få ett större bidrag än det nuvarande ur kyrkofonden borde därför med det snaraste undersökas.

Med anledning av vad ovan anförts hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag om att ökade medel skall få utgå ur kyrkofonden för avlönande av präster och annan personal verksamma inom "turistkyrkans" arbete bland svenska turister på utländska turistorter.

Stockholm den 25 januari 1978

MARGARETA ANDRÉN (fp)

MARIANNE KARLSSON (c)